

V BUNKA

BŘEZEN 2016

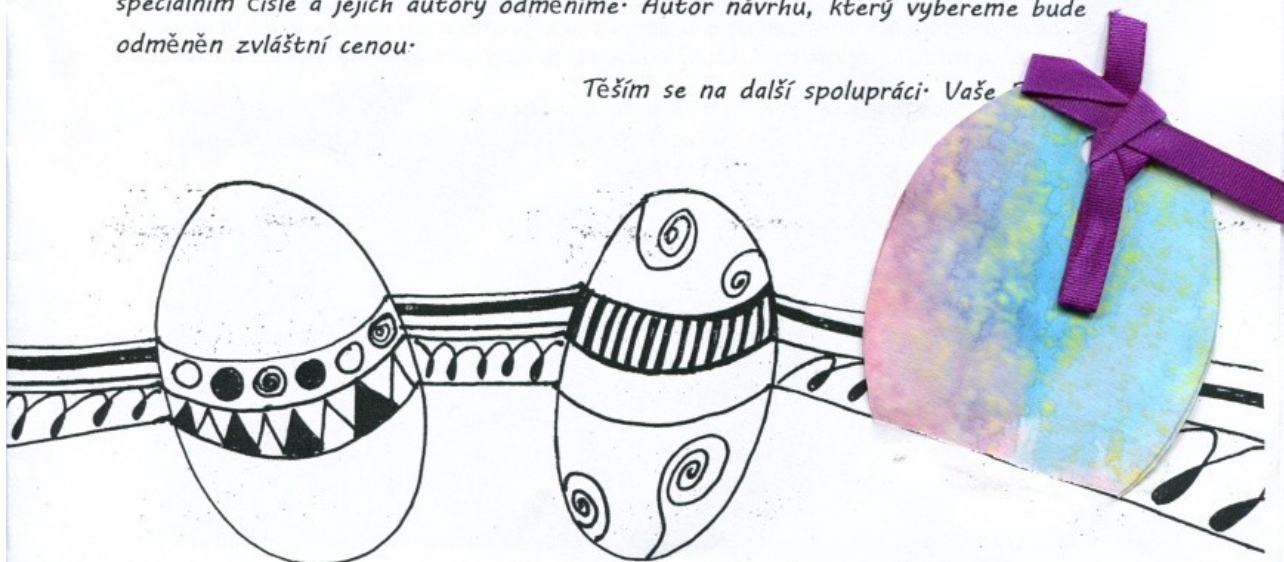
ZŠ A MŠ POVRLY

1/2016 ročník 11

Vážení a milí čtenáři a příznivci Buňky. Vítám vás v roce 2016, do kterého jste vy už sice dávno vykročili, ovšem my se přidáváme až nyní. Hned na úvod musím podotknout, že tento rok je pro náš školní časopis velmi významný, neboť v květnu to bude celých deset let, kdy Buňka poprvé vyšla. V měsíci květnu nás tedy čeká speciální vydání, ve kterém se ohlédneme za historií vzniku Buňky. Abychom těch prvních a krásných deset let pomyslně oddělili, chtěli bychom dát Buňce od školního roku 2016/2017 trošičku jiný háv. A to už je úkol pro vás: Vymyslet a výtvarně zpracovat nové logo Buňky, které budeme na titulní straně používat po dobu následujících deseti let.

Své návrhy nám zasílejte elektronicky na mail: bunka@zspovrly.cz (Připomínáme, že tento mail slouží rovněž k zasílání příspěvků a jakýchkoli návrhů či připomínek do našeho časopisu, takže ho využívejte). Tři nejlepší návrhy zveřejníme v květnovém speciálním čísle a jejich autory odměníme. Autor návrhu, který vybereme bude odměněn zvláštní cenou.

Těším se na další spolupráci. Vaše

Milé Činoherní studio, „Činoheráku“!

Před týdnem (29. 2.) jsme společně s dětmi sedmé třídy navštívili vaše představení **My děti ze stanice ZOO**. Přiznám se, že jsem poněkud váhal, zda je toto představení vhodné pro takové děti, jakými sedmáci bezesporu jsou. Pak mi však došlo, že hlavní hrdinka Christiane F. byla téměř vrstevnicí „mých“ dětí. Váhání nejít přešlo v jistotu jít. Nelituji ani vteřinu, že jsem se takto rozhodl. Pomocí vašich skvělých výkonů jste mi pomohli naplnit hned několik výchovných cílů, jež na mě, ostatní pedagogy a školu obecně klade dnešní společnost. Od umění etikety (chování v divadle), k oblečení (jasná motivace alespoň trochu se obléknout jinak) k drogové problematice, mediální výchově a práci s textem. To vše jste mi naservírovali takovým způsobem, že to ve mně rezonuje ještě teď.

A jak se to líbilo dětem? Dovolte mi poslat vám pár komentářů.

*V pondělí jsme navštívili Činoherní studio. Vystoupení herců bylo na jedničku. Rozhodně se mi líbilo ukázání, jak lidé závislí na heroinu si ho píchají všude. Podle barvy tváře, jak moc jste závislí. Rozhodně to bylo naučné. Moc všem děkuji za krásné představení. Budu se těšit příště, až nám ukážete jak jste zůstali skvělí herci. děkuji **Kája***

*Na přestavení se mi líbilo že jste mluvili normálně, používali jste sprostá i nespisovná slova. Ukázali nám, co se může stát, pokud budeme testovat drogy. Máma četla knihu a říkala, že je to prý ještě horší. **Martin***

*Představení bylo úžasné, já bych to tak nedokázal. Vaše výkony byly pro mě neuvěřitelné. Děkuji vám za to že jste to tak hezky zahráli. **Petr***

*Strašně se mi to líbilo! Oceňuji, že to umíte tak dobře hrát, já bych se u toho hned rozesmála a styděla bych se. Myslela jsem si, že mě to nebude bavit, ale bylo to fakt super a bylo to i velmi srandovní. Terezo, byla jste fakt srandovní a líbilo se mi jak to hrajete, třeba to pózování fakt super. Lukáši a Verčo, hráli jste fakt výborně! Líbilo se mi, že když jste se přerekli, tak jste to neřešili a šli jste dál! Vůbec jste se nestyděli! Já moc divadla nemusím, ale díky vám jsem si uvědomila, že divadlo nemusí být tak nudné, jak jsem si myslela. Fakt super! **Mája***

*Herecký výkony byly úžasný, herci dali do toho všechno. Také podle toho jsem se do toho dokázal až tak vžít. Uvědomil jsem si, co by to se mnou provedlo, kdybych fetoval a bral různé drogy. Dokázalo mi to otevřít oči, nejhorší je, že někdo tak doopravdy žije. Dobré taky bylo, že to byl příběh, který se doopravdy stal. Bylo mi i těch lidí líto, sice si za to můžou sami, ale když jsem viděl, jak žijí, tak mi jich bylo líto. Chvillemi sranda, ale pak se to přepnulo zas na ten smutek. A chtěl bych vám poděkovat za to, že jste mi dokázali ukázat jak to mezi narkomany je. **Denís***

*My děti ze stanice Zoo bylo snad nejlepší přestavení, které jsem kdy viděl. Nejen herecký výkon, ale i celé zpracování bylo dost dobré. Opravdu nejlepší představení, které jsem kdy viděl. Kdybych mohl, zůstal bych tam a koukal se na to znovu. **Ondra***

*Všímal jsem si, jak se herci během představení měnili. Život v drogách – něco hrozného. Líbilo se mi vše. **Kuba***

*Líbilo se mi, jak jste to zahráli, protože jsem pochopila, že feťáci nechápou mezilidské city. Chtějí jen tu drogu a to je pro ně to nejvíc... **Klára***

*I ve vedlejší roli se dá vyniknout. Právě to dokázala Stella (Linda). **David***

*Herci byli hodně... nestyděli se tam mluvit sprostě. Měli hodně odvahy a hra byla úžasná. Jedna z... her, co mě zaujala. **Denís R.***

*Nemohla jsem dokonce ani spustit oči nebo dát něčemu malinko pozornosti, jak mě to bavilo a jak to bylo krásné. Myslím, že do Činoherního studia vezmu rodiče, aby mi věřili, že to bylo překrásné. **Tina***

Měli dobře zpracovaný text, Hrozně se mi líbila hudba, která k tomu byla zvolená s různými efekty. **Mirka**

Nejvíc mě šokovalo, jak člověk udělá cokoli, aby měl peníze na drogy. Prostituce, žebrání atd. Působilo to jako reálně a doopravdy. A to začali jenom kouřit! Herci hráli opravdu výborně. Všechnu tu závislost, smutek. Určitě pokračujte dál! **Matěj**

Děkuji za to, že jste mi předvedli, to, co se může stát. Jak může člověk dopadnout, když se dá do špatné party. Potom už to jde s člověkem rychle z kopce. Celkově, drogy jsou fakt hnusná věc. Ve vašem podání to ale bylo něco úplně jiného. Dá se říct dokonale! Veroniko, v celém příběhu jste mě provedla tak, že jsem všechno pochopila, celý váš život. Terezo, na vaše pózování nikdy nezapomenu. Bylo to opravdu super. Lukáši, vy jste fetoval pro mě docela zajímavě. Nevím, něco mě na tom strašně odtahovalo, ale zároveň přitahovalo. V tom smyslu, že jste tak dobrý, že jsem chtěla vidět víc. Říkám si, že jste si už museli zvyknout mluvit před hodně lidmi. Zrovna to dělá mně veliký problém. Vždycky se začnu smát, zčervenám a začnu si rupert prsty. Vy ani jeden, jste nic takového neudělali!!! Užila jsem si to. Opravdu smekám. **Natálie B.**

Toto divadlo bylo nejlepší, co jsem kdy viděl. Nejen, že herci se vůbec nebáli a jejich výkony byly unikátní. Ukázali jste mi, jak můžu dopadnout, když budu brát drogy. Určitě zas někdy přijdu. **Luboš J.**

Hra mě velmi pěkně zaskočila. Takové herecké výkony jsem dlouho neviděla. Emoce litaly z jeviště do hlediště. Bylo vidět že herci do hry dávají vše, co uvnitř mají. Herci to zahráli tak úchvatně, jakoby ten život sami prožili. Já bych si na tento životní příběh netroufla. Proto vás obdivuji. Děkuji za úžasnou podívanou a dokonalé upozornění na problémy tohoto života a lidí. **Eliška Krunčíková**

K tabuli půjde.....

Paní učitelka Hájková

„První povolání, kterým jste chtěla být?“

„No... v mém věku už je těžké si vzpomenout, čím jsem chtěla být. Ale pamatuji si, že jako malá holka, která si doma hrála sama, protože jsem vyrůstala s hodně starším bráčkem, jsem si hrála s panenkami. Ty představovaly žáky a já jsem byla jejich učitelka. Potom jsem měla období, kdy se mi strašně líbilo obsluhovat lidi, vařit jim kafe, podávat jim občerstvení. Taky mě bavilo psát na psacím stroji, v té době se nepsalo ještě na počítači, ale na psacím či elektrickém psacím stroji. S kamarádkami jsme si hrály na prodavačky. Měly jsme vyrobené peníze, sbíraly jsme obaly od potravin, které jsme každý den rozložily na chodníku do nakreslených regálů a prodávaly, nakupovaly. Představu jsem si realizovala tak, že jsem při studiu chodila na brigády, kdy jsem pracovala v samoobsluze. Po této zkušenosti mě touha být prodavačkou opustila.

Když jsem se s rodiči v osmé třídě rozhodovala, kam dál, padlo rozhodnutí, že nejlepší variantou bude studium na gymnáziu. Před maturitou jsem byla rozhodnuta jít studovat na pedagogickou školu obor učitelství. V posledních dvou ročnících jsem měla zvolený obor Administrativní práce. Takže kdyby maturita nedopadla dobře, nebo bych se nedostala na vysokou, byla tu sekretářka, teď se tomu říká asistentka.

„Co se vám ve škole tenkrát nelíbilo?“

„Abych pravdu řekla, mně se tenkrát ve škole líbilo všechno. Měli jsme dobrou třídu, měli jsme dobré učitele. Učení mě bavilo. A jestli jsem měla nějaký negativní zážitek? Špatné věci člověk radši rychle zapomene. Akorát si vzpomenu na to, že jednou jsem dostala třídní důtku, ale v tom jsem byla nevinná. Dostala jsem dopis, o hodině mi ho poslala kamarádka, ve kterém si dělala srandu z učitele ruského jazyka. A protože ho učitel sebral mně, byla jsem v tom taky. A taky nezapomenu na to, jak jsem před tabulí a celou třídou dala facku spolužákovi, protože mi při zkoušení u mapy naší republiky naschvál špatně napověděl. (smích) No, ale opravdu, ve škole se mi líbilo.“

„Co se vám nelíbí teď?“ „Myslíte jako z pozice učitele?“ **„Ano.“** „No... to bude dlouhý. (smích) Já nevím. Ehm... patřím ke starším generaci (**ne, nepatřím**) takže za prvé se mi nelíbí, že si dneska děti nehrají jako my, netráví spolu volný čas. Myslím, že kdysi byl kolektiv, co se týče vztahu ve třídách, lepší, žáci si pomáhali, nedělali si schválnosti, podrazy atd. Dokázali jsme se sejít a najít si společné záliby. Dneska, než by si žáci něco řekli do očí, tak si sednou k počítači a komunikují spolu přes Facebook. Místo toho, aby se setkali a užili si společné chvíle, zábavu, další věci a podobně. No... nevím, tak to cítím já.

A učení? Říká se, že jsme to měli těžší, ale vy teď máte víc těch věcí, co vás rozptylují, a děláte je radši, než se věnovat učení. To jsme my v mládí neměli. A ani mně to nevadí.

„Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?“

„Rizoto a smažený sýr.“

„A nejméně oblíbené jídlo?“

„Polévky (kromě čočkové)... bramborová polévka, a z těch hlavních jídel tak nevím, asi všechna jídla, kde jsou knedlíky.“

„Něco, co rozhodně neumíte a chtěla byste umět?“

„Ehm... pán bůh ke mně byl nespravedlivý a nedal mi do vínku schopnost učit se jazyky. Cizí jazyky. Takže i když jsem se mnohokrát pokoušela naučit se nějaký cizí jazyk, tak se mi prostě nedaří.“

„Co by vás zaručeně potěšilo?“

„Potěšilo by mě, kdybych vyhrála ve sportce. (smích)“

(Má libovolná otázka co mě zajímá.)

„Co vás štválo na učitelích a teď to také děláte?“

(chvilka ticha) „Ach... no... například mě štválo, že jsem ve 3. třídě dostala pětku z diktátu z matematiky, kvůli tomu, že jsem opisovala a přitom jsem opravdu neopisovala. Takže to mě tenkrát strašně moc mrzelo. Brala jsem to jako velkou nespravedlnost. A moc by mě mrzelo, kdybych tohle dělala někomu i já. A důležité je být spravedlivý ke všem stejně a mít porozumění pro všechny. A když člověk udělá něco špatného, i nechtěně, měl by se omluvit. I žákovi. A myslet na to, že i žák má „své dny“, ne jenom dospělí.

„To bude asi všechno. Moc děkujeme.“

Ptaly se Lili Toová, Kateřina Culková

Paní učitelka Hamplová

Tentokrát do naší redakce přišlo jméno Ivona Hamplová, a tak jsme se za ní vydali s našimi záludnými otázkami.

První povolání, kterým jste chtěla být?

Chtěla jsem se jako malá stát archeoložkou.

Co se vám tenkrát ve škole nelíbilo?

Nejvíce se mi nelíbilo přezouvání a zákaz návštěv jiných tříd.

Nejoblíbenější jídlo?

Mezi moje nejoblíbenější jídla patří biftek.

Nejméně oblíbené jídlo?

Moje nejméně oblíbené jídlo je hrachové pyré.

Je něco, co rozhodně neumíte a chtěla byste se to naučit?

Ráda bych se naučila hrát na saxofon.

Co by vás zaručeně potěšilo?

Potěšil by mě větší zájem o výuku ze strany žáků.

Kdybyste si vybírala zaměstnání podruhé, zůstala byste učitelkou?

Ne, jako druhé povolání bych si vybrala lékařku. Děkujeme za rozhovor.

František Riedl a Jakub Jehlička

Pan učitel Hauzner

První povolání, kterým jste chtěl/a být?

„Jako malý jsem chtěl vždy být popelářem. Poněvadž na základní škole jsme je napodobovali a zaujala nás také technika koulení popelnic. Jednou, když jsem šel po ulici v mém rodném městě, narazil jsem na popeláře. Ten se na mě usmál a vytáhl z popelnice bonbon, který mi věnoval. Od té doby jsem měl jasno. Bohužel to nevyšlo a skončil jsem ve sborovně.“

Co se vám ve škole tenkrát nelíbilo?

„Pro mě osobně byla nejhorší ruština, kterou jste vy naštěstí nezažili. Dále mi vadila nízká kvalita a také kvantita školní jídelny. To ovšem nebylo to nejhorší, jelikož nás soudružky učitelky nutily naše porce dojídat. Z toho důvodu k tomu svoje ani ostatní děti ve škole nenutím.“

Co se vám nelíbí teď?

„U některých žáků se projevila menší chuť ke sportování, a účastech na hodinách tělesné výchovy. Neviním z toho žáky, nýbrž myslím, že je to dobrou. V dnešní době existuje spousta lákadel, jako třeba kino, mobily, počítače. Za mých mladých let bylo zvykem po škole hned jít ven s kamarády zahrát si čutanou. Měli jsme skvělou partu.“

Nejoblíbenější jídlo?

„Nejoblíbenější jsou na sto procent borůvkové knedlíky, druhou příčku obsadil bramborový salát a řízek. Tomuto jídlu neodolám jak na Vánoce, tak v průběhu roku. „**Koukám, že jste na sladké**“ Ovšem, v létě na horách někde na horské chatě po dlouhé túře, stejně tak i v zimě.“

Nejméně oblíbené jídlo?

„Kuskus a taková ta jídla jako jsou brambory s dušenou mrkví. Nevím proč, ale tato jídla mě nijak nepřitahují. Nejspíš ve mně nevzbuzují dávku mužství.“

Něco, co rozhodně neumíte a chtěl/a byste umět?

„Jednoznačně hrát na kytaru. Hodí se to jak u ohně, tak za dlouhých zimních večerů strávených s mou rodinou.“

Co by vás zaručeně potěšilo?

„Na stará kolena bych chtěl k mým padesátým narozeninám dostat příležitost se podívat do And či Himalájí a probrouzdat krásy tamější přírody. Samozřejmě až na druhém místě za rodinou a s ohledem na můj zdravotní stav.“

Libovolná otázka:

Měl byste zájem o to chovat chrty a stát se chrtičem, na vaší chrtofarmě?

... (smích)... „Ne! Kluci to bych opravdu neměl.“

Zdeněk Erlebach

Ve Výchově ke zdraví

Kdo by se zabýval v 7. třídě upamatováním se na své sny?

K čemu to je dobré? Je to v ŠVP? Ano, jo. Naše biologické hodiny tikají přesně. Ráno chci vstávat v 6 hodin, nebo ne? Chci mít výuku od 9 hodin, nebo ne? Ale, když mně se zdají právě to ráno tak podivné sny, chci snít, ne si čistit zuby, jen chvíli počkat, až bude snu konec... Sakra, musím vstávat, je 6 hodin a zase nic.

I tato témata jsou náplní našich „vyučovacích hodin“ při hodině v předmětu Výchova ke zdraví. Tam nesníme, ale možná, že by to bylo krásný.

Příběh svého snu vypráví naprosto úžasně **Eliška Krunčíková**. Nádherně napsané, tiše tleskám. Nechci ji probudit...

Jaroslava Melounová

MÉ SNY

15. 2.

Ticho. Předě mnou se linula černá asfaltová silnice. Na pravé a levé straně se rozprostíral les. Stromy na obou stranách měly oranžové listy. Silný vítr do mě nepřetržitě narážel, listy unášel po okolí. Bylo mi chladno. Vítr se snadno dostával pod mou bílou blůzu. Černé džíny mi taky nohy moc neochránily a látkové tenisky taky ne. Vlasy mi plály ve větru v ohonu. Šla jsem dost rychle i přesto, že mě brzdil vítr. Přes tlak větru jsem se snažila otevřít oči. Na malou chvíli jsem je otevřela a uviděla na větvi něco plát. Popošla jsem ještě pár kroků, vítr mě přestal tlačit. Otevřela jsem oči dokořán a uviděla světle hnědou bundu. Natáhla jsem se pro ni a hned se do ní nasoukala. Kožíšek, který byl uvnitř, mě příjemně hřál. Už mi nebyla zima, ale měla jsem divný pocit. Byl to strach. A obava. Kam asi dojdou? Silnice pokračovala, kam jsem dohlédla, a mé obavy začaly čím dál víc nabývat na ostrosti. Vítr zase začal silně foukat. S ním se donesly na svět malé vločky. Vítr však začal silnit a počet vloček taky. Silily až tak, že mi bránily v kroku. Vítr mě srazil k zemi. Zakryla jsem si dlaněmi obličej a modlila se, ať to skončí. Otevřela jsem oči.

23. 2.

Stála jsem na kraji města. Bylo rozlehlé a jeho největší budovy se pomalu rozpadaly. Vyšla jsem do samého nitra. Město bylo zpustošené a neviděla jsem žádnou živou bytost. Pokračovala jsem v cestě a poslouchala, jestli neuslyším podezřelý zvuk. Došla jsem na náměstí a uviděla kašnu. Uprostřed se tyčila socha nějakého zvířete. Přišla jsem blíže a viděla jsem, že socha je ve tvaru psa. V kašně bylo trochu vody. Najednou mi v krku vyschlo. Naklonila jsem se a začala rty nasávat studenou vodu. Chutnala trochu po železu. Odskočila jsem. Lekla jsem se psa, který byl nakloněný ke kašně a pil jako já před chvílí. Podíval se na mě, zavrčel a odběhl směrem, kterým jsem přišla. Sedla jsem si ke kašně a opřela jsem se o ní. Najednou začalo pršet a mně začala být zima. Utíkala jsem do uličky, která se zdála dost dlouhá. Vběhla jsem do prvních otevřených dveří a vyběhla ztrouchnivělé schody. Ocítla jsem se v klasicky vybaveném domě. Bylo tam teplo a celý byt voněl jídlem. Zakručelo mi v břiše. Popošla jsem dál a uviděla stůl, na kterém ležel talíř rizota. Sedla jsem si na židli a za chvíli byl talíř prázdný. Po chvíli mi začalo být teplo. Sundala jsem si černý svetr, ale bylo mi stejné teplo. Otevřela jsem tedy okno a podívala se do něj. To co jsem tam uviděla, nebyla krajina, kterou jsem prošla. Vysoko na obloze svítilo slunce, lidé vesele chodili po městě okolo funkční kašny. Z tlamy kamenného psa tekla proud vody. Najednou na mě dolehla únava. Šla jsem do druhého pokoje. Bylo to divné. Jako by moje mysl toto místo už znala. Byla to ložnice. U zdi byla postel, na které leželo štěně. Lehla jsem si vedle něj a zavřela oči.

Eliška Krunčíková, 7. třída

Trestní právo

V 9. třídě se

v předmětu Občanská

výchova žáci zabývají

tím, co znamená trestní

právo. Seznamují se

s průběhem trestního

řízení, jmenují příklady

trestných činů a

možných trestů.

Rozlišují přestupky a

trestné činy a

uvědomují si úzkou

hranici mezi nimi.

Někteří vytvořili

zdařilé příběhy. Možná

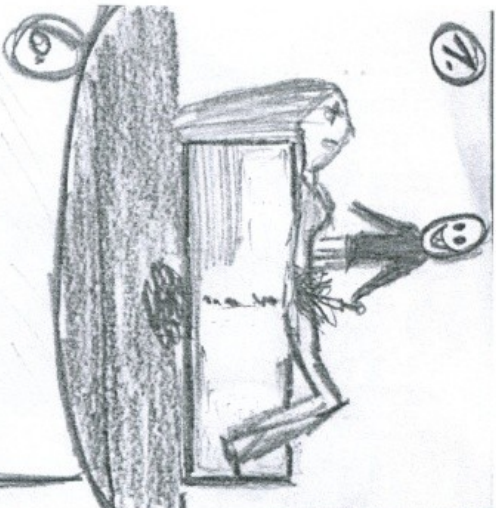
z autorů budou jednou

vážení soudci,

soudkyně,

vyšetřovatelé....

1.

2.

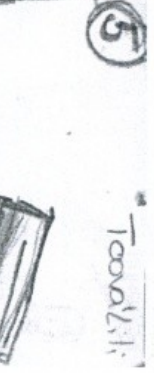
3.

4.

5.

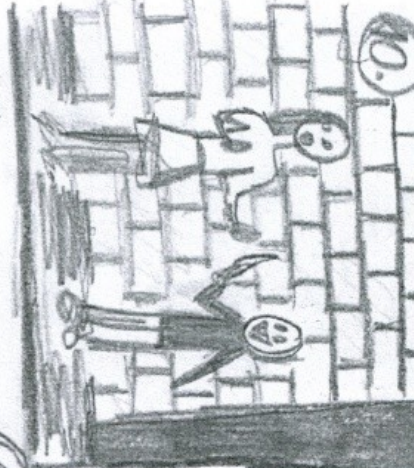

Toad's

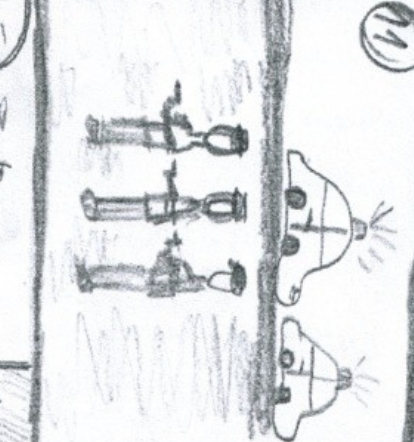
o 3 dny později...

6

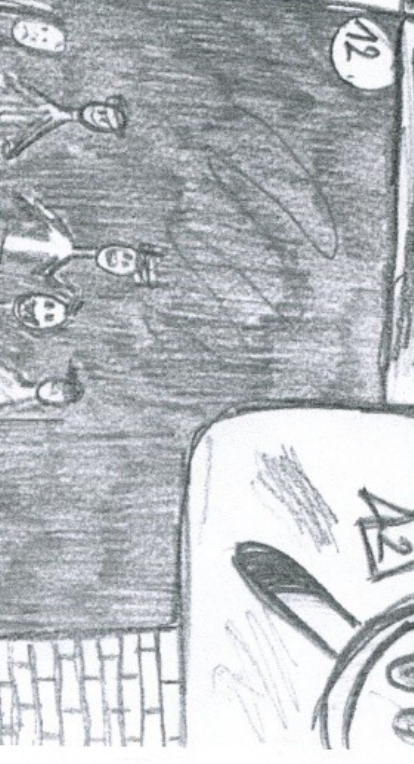
10.

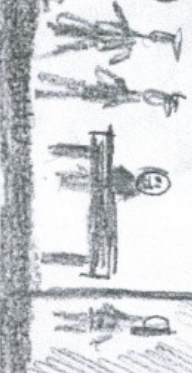
11.

12.

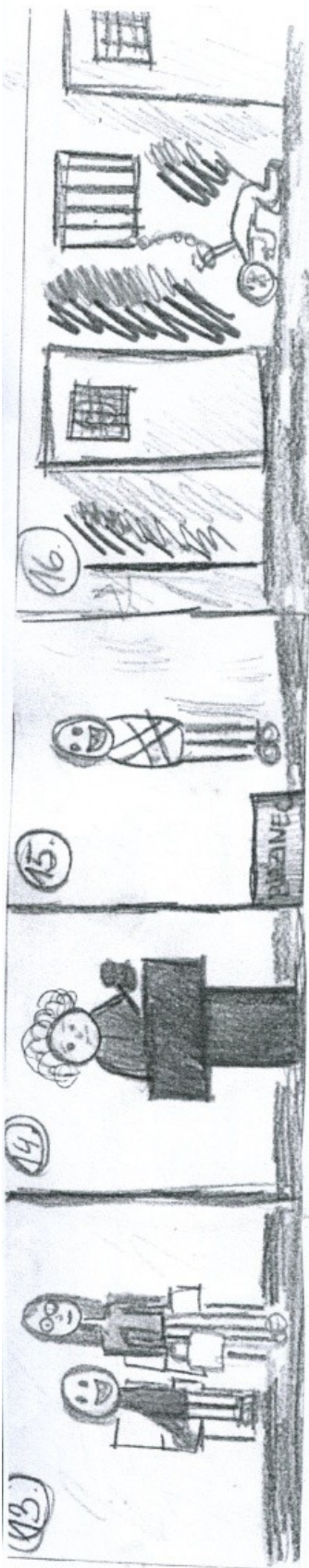

12,5

13.

Na začátek bychom chtěli upozornit, že básně zákyně Elišky Krunčíkové, šikovné to slečny, nijak nesouvisí s hodinami českého jazyka ani domácím úkolem. Tato nenucená iniciativa nám přišla opravdu cenná. Tímto ti Eliško, děkujeme. Budeme rádi, když budeš ve tvorbě nadále pokračovat. Hodně štěstí a skvělých nápadů.

Čtvrtáci se v přírodovědě učili o koloběhu vody.
Na toto téma skládali verše.

DAV

Eliška Krunčíková

Nechci být jako ostatní
ani nevím jak se to uplatní.
Nechci být jedna z davu,
ale teď v tom trochu plavu.
Plavu ve špatných názorech
ztratila jsem se v hovorech.
Mám pocit že padám do davu
snad na dobrý ostrov doplavu.
Jsem průměrná nenáročná holka,
ale v davu svítím jako blikající kontrolka.
V davu si připadám jako pruhovaná ovce
Jen se na mě podívejte. Kdo chce a co chce.
Všichni vidí, že jsem výrazná
proč mám platit za to, že jsem svérázná.
Táhnou mě do velkého davu
snad odtamtud odplavu.
JÁ si plavu kam chci
a na tom není ani trochu rzi.

Kapka vody

Kamila Slezáková

Kapka vody v podzemí je,
nejednou ji Slunce hřeje.
Kde se to jen ocitla?
Co když je teď bezmocná!
Pramínek z ní rázem je,
moc a moc se raduje.
Do potůčku dostane se,
pozor, pozor, zvětšuje se.
Potok je můj nový domov,
pro mě je tu strašně novo.
Pozor, pozor, další bod,
do řeky teď dělám skok.
A ze řeky **do moře**,
možná potkám úhoře.
Nějak vedro tady je.
Jéje, **vypařuju se!**
Už se zase **rozpršelo**,
kapku to zas vyhodilo.
Teď **dopadám** na list,
ten mi říká: „Tak už zmiz!“
Tak jdu zase **do podzemí**,
kde mě čeká dobrodružství.

Co to je **Postcrossing**? Vysvětlí nám Matěj Hnízdil.

Jde o projekt o posílání a dostávání pohlednic z celého světa.

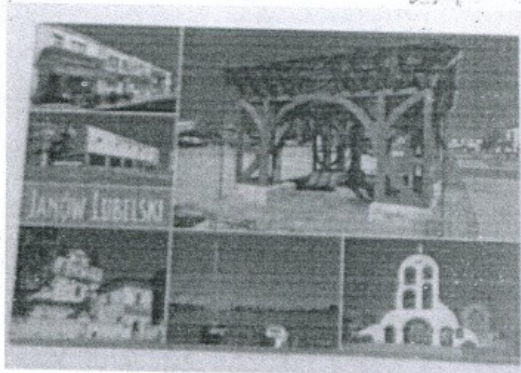
Jak to funguje?

Náhodně vám vyberou komu máte pohlednici doručit, vy zjistíte na jeho profilu, co by chtěl na pohlednici mít (není to podmínka), napíšete a pošlete.

Jak se dorozumívát? Pro tento projekt je vybrán jeden jazyk, angličtina.

Pokud vaše pohlednice dosáhne cíle, můžete čekat na svoji od dalšího náhodného odesílatele.

Více informací a přihlášení do projektu na těchto stránkách: www.postcrossing.com

Větné ekvivalenty

Větné ekvivalenty, to je téma, se kterým se začali potýkat žáci sedmé třídy. A jak se jim dařilo? Posuďte sami. Větné ekvivalenty jsou neucelené věty, které však neobsahují přísudek. Myslíte si, že byste to zvládli? Po přečtení vás to jistě přejde.

Les. Náhěra. Kámen. Auuuu. Bolí to. Vyvrknuté. Vstávat. Nejde to. Křičet. Neslyšet. Auuu ono to bolí. Křičet. Nic. Veverka. Strom. Ťuk, ťuk, ťuk. Šiška. Padá to. Auuu. Noha. Kotník. Křeč. Ležet. Je to lepší. Koukat. Nebe. Zase veverka. Hop, hop. U mě. Koukat. Odsákat. Mobil. Crrrrr crrrrr crrrrr. Hledat. U stromu. Daleko. Pořád crrrr crrrr crrrr. Nepřestávat. Strach. Zůstat tady. Bít se. Zkusit. Postavit. Auuu. Kotník. Křeč. Nejde to. Přestat. Ticho. Beznaděj. Zůstat tady. Strach. Pláč. Domov. Rodina. Přestat. Kroky. Hlasy. Křičet. Haló haló. Příchod. Lidi. Dívka. Chlapec. Muž. Konečně. Naděje. Štěstí. Radost. Pomoc. Odnést. Nést. Daleko. Okraj lesa. Černé auto. Položit. Sedadlo auta. Dívka. Mobil. Telefonát. Konec. Odložit. Kývnutí. Bolest. Křeč. Pít. Muž. Láhev. Voda. Chvilé. Červené auto. Tú túú tú túú tú túú. Zastavit. Vystoupit. Dva muži. Červený oblek. Vztít. Lehátko. Ležet. Auuu. Bolest. Klid. Dlouhá doba. Zastavit. Vyndat. Nosit. Velká bílá budova. Velké písmeno H. Dveře. Otvírat. Nést. Chodba. Bílá dlouhá. Dveře. Velmi hodně. Velké dveře. Stát. Vstoupit. Místnost. Další lehátko. Přenos. Bolest. Auuuu. Muž. Doktor. Bílý plášť. Stetoskop. Krk. Pomoc. Studené ruce. Kotník. Bolest. Auuu. Narovnat. Bolí to. Obvaz. Pokyny. Nehýbat. Nepřetěžovat. Ťuk ťuk ťuk. Rodina. Moje žena. Dcera. Dva synové. Láska. Radost. Pomoc. Vstát. Moje auto. Šedivá barva. Měkké sedadlo. Manželka. Volant. Kamenitá cesta. Domov. Jupíííí.

Eliška Krunčíková

Pondělí. Hezky. Venku. Kamarádi. Bazén. Sluníčko. Mráčky. Modré nebe. Smích. Radost. Huráá! Štěstí. Bacha! Déšť. Šedé mraky. Kap, kap, kap! Kroupy! Bolí! Auu! Neštěstí. Blesk. Pozoor! Bum! Řach! Bouřka. Útěk! Doma. Teplo. Televize. Strach. Sluchátka. Mobil. Huďba. Relax. Usnout. Úterý. Zataženo. Déšť. Nuda. Buu! Opět bouřka. Strach. Schovat pod peřinu. Čekat na mámu. Dlouho. Máma doma. Schovat k mámě. Cítit bezpečí. Jít spát. Středa. Duha. Mráčky. Modré nebe. Radost. Vytáhnout fotoaparát. Fotit duhu. Hodně barev. Smích. Být venku. Rodina. Procházka. Povídání. Vtipy. Historky. Řach! Bum! Spadnout. Bláto. Fúj! Jít domů. Popřát dobrou noc. Jít spát. Čtvrtek. Venku chladno. Vztít mikinu. Procházet se. Vidět rvačku. Babička vs. Zloděj. Bum! Bác! Řach! Aaaa! Prohra pro babičku. Bezmocně ležet na zemi. Pomoc. Volat záchranku. Odvézt do nemocnice. Děkovat. Udělat dobrý skutek. Být hrdá. Jít domů. Vyprávět rodičům. Jít spokojeně spát. Pátek. Nechtít vstávat. Unavená. Zůstat v posteli. Máma přijít. Říct mi at' vstávat. Venku 30 °C. Velké vedro. Sluníčko. Žádný mraky. Čisté nebe. Jít ven. Kamarádi. Smích. Radost. Plavat. Hluboká voda. Cák, Cák! Potápět se. Vylézt. Zima. Rozloučit. Jít domů. Pozdravit rodiče. Povídat si. Jít spát. Sobota. Venku hezky. Sluníčko. Mraky. Jít stanovat. Přátelé. Procházka lesem. Potkat jeleny a mědvědy. Všude motýlci. Vrátit se ke stanu. Zpívat si. Smát se. Radovat se. Zalézt do stanu. Jít spát. Neděle. Probudit se. Vzbudit kamarády. Jít domů. Rodiče pryč. Dopis. Přečíst. Rodiče u babičky. Nudit se. Dělat si úkoly. Poslouchat písničky. Připravit věci do školy. Televize. Komédie. Výbuch smíchu. Rodiče doma. Jít ven. Vidět kočku. Běžet za ní. Nevidět auto. Bum! Být po mě! Mrtvá!

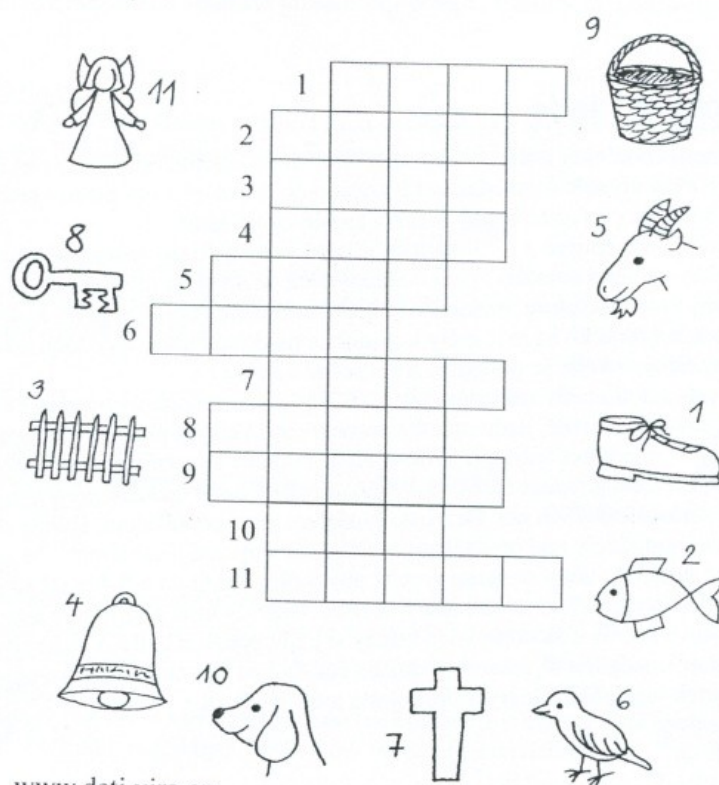
Karolína Urdová

Příjezd. Joouooo. Obchod. Jít. Vchodové dveře. Nákupní vozík. Nakupovat. Oddělení zboží. Slevy. Ach nééééé. Zkažené ovoce. Plíseň. Pach. Můj nos! Bože. Útěk. Nééé. Vozík. Já. Náraz. Zákazník. Podlaha. Moje tělo. Au. Lidský hamburger. Bože. Panika. Strach. Nářek. Vzlyk. Křik. Nadávky. Pohroma. Noční můra. Posadit. Vstát. Uklízet. Chaos. Zvedat. Vozík. Zničený nákup. Pomoc. Jít. Hlavní kancelář. Kabelka. Peněženka. Platit. Velké škody. Moje vina. Omluvit se. Zlostně dupat. Jít rychle. Otevřít. Dveře. Auto. Volant. Jet. Zavolat. Nemocnice. Mluvit. Zaparkovat. Vystoupit. Jít. Dveře. Hala. Recepce. Domluvit se. Čekat. Sednout. Nuda. Strach. Krev. Ruka. Zkontrolovat. Rána. Zavolat. Oslovit. Jít. Doktor. Sestra. Kontrola. Ošetřit. Léky. Au. Čekat. Dostat. Recept. Rozloučit. Poděkovat. Odejít. Parkoviště. Auto. Jet. Křižovatka. Zastavit. Čekat. Nastartovat. Jet. Zpívat. Jupíííí. Domov. Vystoupit. Schody. Dveře. Odemknout. Otevřít. Zavřít. Rána. Boty. Kabát. Sundat. Obývací. Gauč. Sednout. Koukat. Vzlykat. Cink, cink. Spatřit. Telefon. Přemýšlet. Zpanikařit. Zvednout. Naslouchat. Odpovědět. Telefonovat. Mluvit. Rozložit. Odložit. Úsměv. Čekat. Cink, cink. Zvonek. Jít. Pozvat. Pozdravit. Mluvit. Štěstí. Pít. Káva. Čaj. Drby. Probírat. Rozloučit. Jít do postele. Přemýšlet. Uložit. Vzpomínky. Radost. Spát.

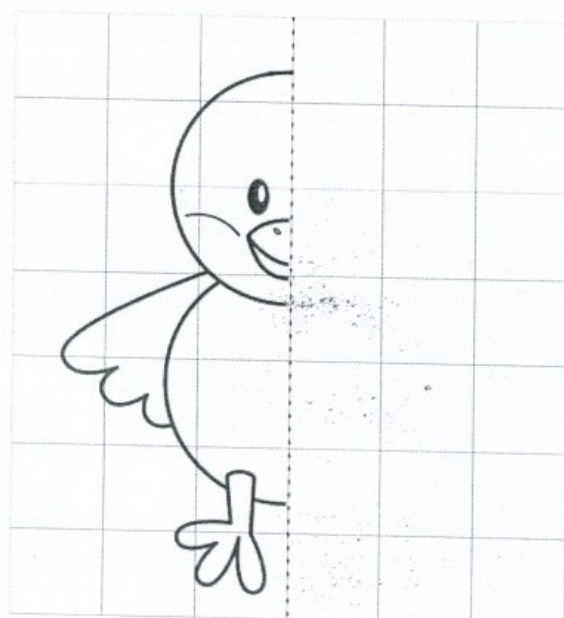
Míša Křivková

Pokud jste si to pozorně přečetli, mohli jste si všimnout chyby. Víte, o jakou chybu jde?

Vybarvi obrázky a vylušti křížovku. Tajenka ti pak prozradí, co se o Ježíšovi dozvěděly ženy, když třetího dne přišly k jeho hrobu.

www.deti.vira.cz

Strípky z MŠ

Radovánky na ledě

Každým rokem chodí děti z naší školky na místní zimní stadion bruslit. Ani letos tomu nebylo jinak. Každý čtvrtek dopoledne, od listopadu do února, chodily skoro všechny děti ze třídy Kytíček s batůžky na zádech, aby si užily tenhle zimní sport.

S obouváním do bruslíček a výstroje nám v šatně pomáhalo pár maminek a babiček s dědečky. Někdy za námi dorazila i paní učitelka Olča, která si tím připomněla minulé roky strávené s dětmi na ledové ploše. Některé děti stály na bruslích úplně poprvé. K učení rovnováhy a prvních krůčků na ledě měly k dispozici nejdříve kužely a později nově zakoupené hrazdičky, o které se pohodlně a bezpečně opíraly.

Děti se po celou dobu učily základům bruslení. Snažily se o správný bruslařský postoj, rovnováhu na místě a při jízdě, jízdu vpřed a zastavování. Velkým úkolem pro začátečníky bylo naučit se, jak se zvednu, když při jízdě upadnu. Naučily se také zvládat předklony při jízdě a jízdu do zatáček. K výuce těchto dovedností jsme využili spoustu průpravných cvičení vedených formou nejrůznějších her. Děti jezdily slalom mezi překážkami, sbíraly drobné předměty z ledu, podjížděly pod překážkami a soutěžily v rychlé jízdě k metě. Musím říci, že děti byly velice snaživé a učily se velmi rychle, aby mohly jezdit jako hokejisté ☺

Na poslední hodinu bruslení se děti těšily nejvíce. Oblékly totiž přes helmy a zimní bundy krásné karnevalové masky a za doprovodu hudby si jízdu opravdu užily. Všichni byli odměněni „zlatou“ medailí a diplomem. Odměna čekala i na skupinku rodičů a prarodičů, kteří žádný čtvrtek nechyběli a kterým tímto ještě jednou děkuji.

p. uč. Stáňa

Zimní radovánky

Letos nám byl sníh nadělen jen krátce ale i tak dětem udělal velkou radost. Vždy když byla možnost, se děti odhodlaně vydaly na kopec nad studánkou a s radostí pořádaly závody o nejdelší a nejrychlejší sjezd. Klouzání bavilo opravdu všechny, i ty nejmenší, kteří se přidali k někomu většímu, a společně jezdili. Děti nejen závodily, ale dělaly i andělíčky, stavěly sněhuláky a koulovaly se. Škoda jen, že sníh nevydržel déle.

Třetí třída píše do pohádek

Zadání úkolu znělo: Napiš své oblíbené pohádkové postavě dopis z přítomnosti. Počkej si na její odpověď.

Ahoj Harry Pottere

Moc se mi líbí tvé příběhy z Bradavic. Chtěl jsem se zeptat, jak se ti líbí kouzelnické šachy a jestli jsi měl velký strach o Rona při partii získávání Kamene mudrců? Moc se mi líbí tvá sova.

Vojta Galovič

Odpověď:

Ahoj Vojto.

Jsem rád, že se Ti příběhy o čarodějích z Bradavic i světa lidí líbí. Kouzelnické šachy se mi líbí, ale Ron je v nich lepší, proto jsme nakonec partii vyhráli. Moc jsem se bál o Rona v posledních tazích. Svou sovou Hedviku mám moc rád.

Tvůj Harry Potter

V Bradavicích 10.1.2016

Ahoj Bobe a Bobku.

Nevíte, kde bych našel kouzelníka Pokustóna? Bobku, chtěl bych se zeptat, jestli sis dal předsevzetí, že budeš sportovat?

Nikola Hampl

Odpověď:

Ahoj Nikolo, bohužel, kouzelník Pokustón při nacvičování kouzel zemřel. A co se týká toho sportování, doteď jsem necvičil a nehodlám to měnit. Bob pořád cvičí. Bobek

Ahoj Spongebobe,

už dlouho obdivuji Tvé krabí hamburgery. Jsou tak křupavé a šťavnaté. Rád bych taky takový ochutnal. Kdybych mohl, půjčil bych si skafandr od Sandy a navštívil bych Tvou restauraci.

Tvůj obdivovatel Lád'a Mrázek

Odpověď:

Ahoj. Jsem moc rád, že jsi mi napsal. To jsem rád, že bys chtěl ochutnat můj krabí hamburger. Připravím Ti nejlepší krabí hamburger s extra cibulí a majonézou. Tvůj Spongebob

Ahoj Zlatovlásko

Jak se Vám s Jiříkem kraluje? Jo a jak se jmenují Vaše děti? Jsou ty vlasy těžké? A jak se rozčesávají? Máš na ty vlasy speciální hřeben? Jsi ráda, že máš zlaté vlasy?

Tvoje obdivovatelka Klárka Čejková

Odpověď:

Ahoj, jsem ráda, že jsem Tvá oblíbená pohádková postava. K tvé otázce bych řekla, že jsem Jiříka milovala od té chvíle, co jsem ho uviděla. Horší ale bylo, když jsem zjistila, že si vezmu starého krále, to bylo strašné. Jo a vlasy nejsou těžké a speciální hřeben nemám a děti taky nemám.

Tvoje Zlatovlásko

Ahoj Leontýnko

Píše se nám rok 2016. Jsem Nicol a píši Ti mým moderním perem. V naší době máme počítače, mobily, mp3 a tablety na TV. Mám ráda za program Děčko a na tabletu mám ráda hry Color switch, Mozkovnu a piáno. Tak to je ode mě vše.

Tvoje Nicol Hacková

Odpověď:

Ahoj Nicol. Tady se píše rok 1814. Já jsem Leontýnka a píši Ti svou ohnivou křídou. V naší době máme gramofony a jinou elektroniku nepoužívám. Mám ráda knihy, přírodu a náš hrad. A to je ode mě taky všechno. Tvoje Lea

Tradice na naší škole

Poslední utkání sezóny 2015/2016

V úterý 23. 2. jsme společně s učiteli uzavřeli další sérii zápasů. Pro nás jako žáky to dnes nedopadlo zrovna nejlépe. Zápas měl velice zajímavý vývoj. Nejdratičtější souboje sváděla první pětka. Včetně jedné dívky. Nutno podotknout, velice šikovné dívky. Karča několikrát vyškolila i zkušené matadory z učitelské sestavy. Naopak největší a nejtípnější trháky byly však k vidění mezi těmi nejmenšími. Vidět byl zejména šikovný Erik Fanta, který nám několikrát zachránil zadek. Gólové převraty však nastaly i mezi nejlepšími. Zápas se přeléval jako přesýpací hodiny. Nyní nastala poslední třetina. Oznámení, že se bude hrát čistého času jen dvacet minut, nás hnalo kupředu. Po neskutečném úsilí jsme se dostali až k brance a proměnili naši šanci v naději na vítězství. Následně se na světelné tabuli objevil stav 8:8. V tu dobu vstupoval zápas do poslední půl minuty. Opřeli jsme se do toho, společně s nejšíkovnějším rozhodčím v celé historii, naplno. Přesunuli jsme všechny naše dýchající chlapce, kteří byli schopni plného nasazení, do obrany. V tu chvíli jsme měli jen jednu jedinou možnost. Uhrát zápas do prodloužení. Poté proměnit případné nájezdy a opět nalomit soupeřovu sebedůvěru a zadupat jí do ledu. Ne. Sotva jsme se vrátili ze středního pásma a měli v moci kotouč, záračným způsobem se zmohl na střelu pan učitel Hacko. Šest vteřin před koncem zápasu nám bodl nůž do zad. Byla to pro mě nejvíce bolestivá porážka v životě. Míra mojí zklamanosti nešla v ten moment vyjádřit slovy ani řevem. Za vše mluvila pouze moje kamenná tvář. Zalekl by se jí i zkušený hráč pokeru. Avšak uznali jsme soupeřovu herní převahu a obrovskou dávku štěstí. Ačkoliv se to špatně říká, ne-li věří, žáci prohráli. O tomto dni byl uzavřen pakt o mlčenlivosti a příslibení nás devátáků další účasti na příštím utkání.

Z. Erlebach

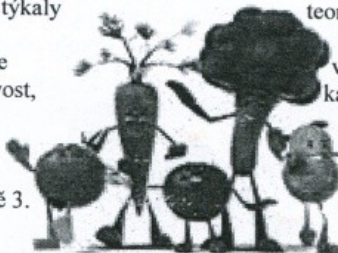
Výživa hrou aneb co je zdravé, může být i dobré

V týdně od 1. do 5. února se třídy 1.A, 1.B., 2. a 3. zúčastnily již sedmého ročníku projektu Výživa hrou. Třídy se jako týmy tradičně soustředily na čtyři úkoly projektu...zdravé svačiny, teoretické znalosti při vyplňování pracovních listů, výtvarnou činnost a pohoštění v duchu zdravé výživy. Členové školního parlamentu bodovali v třídách zdravé svačiny, pohoštění každé třídy hodnotily dívky z ekotýmu. Přihlíželo k celkovému vzhledu, zda je ze zdravých potravin a zejména jak svou práci na přípravě pohoštění žáci prezentují. Z výtvarné činnosti měly týmy za úkol jakkoli ztvárnit dvě „nově příchozí děti do třídy“ - Zeleninku a Ovocňáčka. Jejich nápad a výsledek hodnotila paní učitelka na výtvarnou výchovu. Pracovní listy, které žáci vyplňovali samostatně, se týkaly teoretických znalostí z oblasti zdravé výživy.

Bez ohledu na celkový výsledek, chválíme jejich přístup k projektu, zdravou soutěživost, práci a snahu při plnění všech úkolů a v učitele za trpělivost, nápady a příkladné Po sečtení všech získaných bodů dopadly Na 1. místě se umístila 2. třída, na 2. místě 3. třídy 1.A a 1.B. Bodové rozdíly mezi třídami byly velmi malé a každá třída byla v nějaké

zdravých svačinách si vedla nejlépe třída 1.B, 3. třída měla nejlepší pohoštění a výtvarné dílo, 2. třída prokázala nejlepší teoretické znalosti v pracovních listech, a 1.A. měla nejvyrovnanější výsledky ve všech disciplínách a zároveň vysoké body za zdravé svačiny. Všechny třídy byly na závěr odměněny směsí různého čerstvého ovoce. Zkrátka a dobře, celkově se projekt Výživa hrou vydařil a my doufáme, že přispěl alespoň trochu k tomu, aby měli jeho účastníci občas chuť sáhnout po něčem, co není jen dobré, ale také zdravé.

K. Suková a R. Stará

všechny zúčastněné třídy za každého žáka za odpovědnou neposlední řadě třídní vedení svých týmů.

výsledky takto: třída a o třetí místo se rozdělily jednotlivými třídami byly disciplíně nejlepší. Ve